

Rijksdienst voor
Kinderbijslag
voor Werknemers

Wie opent het recht?

Statistiek van de rechthebbenden op kinderbijslag
in het stelsel voor werknemers - tellingen 2004

STATISTIEK VAN BEPAALDE CATEGORIEËN VAN
RECHTHEBBENDEN OP KINDERBIJSLAG IN HET STELSEL
VOOR WERKNEMERS

Tellingen 2004

Rijksdienst voor Kinderbijslag voor Werknemers
Trierstraat 70 - 1000 BRUSSEL

Verantwoordelijke uitgever: Rijksdienst voor Kinderbijslag voor Werknemers

Voor alle inlichtingen zich wenden tot:

Rijksdienst voor Kinderbijslag voor Werknemers (RKW)
Departement Ondersteuning – Research en Financiën
Trierstraat 70 - 1000 BRUSSEL

Website www.rkw.be of www.kindergeld.be

Bijkomende exemplaren kunnen op aanvraag verkregen worden.
De gegevens mogen enkel worden overgenomen met vermelding van de bron.

Statistiek van bepaalde categorieën van rechthebbenden op kinderbijslag in het stelsel voor werknemers

Tellingen 2004

Inhoudstafel

Inleiding	1
1. De rechthebbenden die niet de ouder zijn van het kind	2
Stiefouders	4
Adoptieouders en pleegvoogden	4
Grootouders en overgrootouders	5
Ooms en tantes	5
Broers en zusters	6
Rechthebbenden voor kinderen van de partner of ex-echtgenoot	6
Rechthebbenden die kinderen in hun gezin opvangen	7
2. Gescheiden rechthebbenden en verlaten echtgenoten	8
Gescheiden rechthebbenden	8
Verlaten echtgenoten	9
3. Vrouwelijke rechthebbenden met voorrang	10
Ongehuwde rechthebbende moeders	10
Andere vrouwelijke rechthebbenden met voorrang	10
4. Rechthebbenden door afstand van voorrang	11
5. Rechthebbenden met een bijzonder beroepsstatuut	12
Vrouwelijke rechthebbenden met een zelfstandige partner	12
Rechthebbenden met een overlevingspensioen	14
Gehandicapte rechthebbenden	14
Rechthebbende studenten en leerlingen	14
Gehandicapten rechthebbend voor zichzelf	15
Rechthebbenden met een loopbaanonderbrekingsuitkering	15
Gedetineerde rechthebbenden	15
6. Besluiten	16

Bijlagen: Statistiek van de rechthebbenden 1991-2003 (december)

Bijlage 1: Totaal van de rechthebbenden per categorie

Bijlage 2: De mannelijke rechthebbenden per categorie

Bijlage 3: De vrouwelijke rechthebbenden per categorie

Inleiding

Om de twee jaar worden sinds 1987 statistieken verzameld bij de kinderbijslagfondsen over een aantal verschillende categorieën van rechthebbenden op kinderbijslag in het stelsel voor werknemers. Deze telling (toestand op 31 december 2003) geeft een beeld van welke persoon in het gezin het recht opent op kinderbijslag.

Niet alleen de ouders kunnen dit recht openen maar ook de stiefouders, de grootouders, broers of zusters en diegenen die kinderen opnemen. De wetgeving bepaalt immers de voorrangsorte tussen de rechthebbenden indien verschillende mogelijke rechthebbenden een recht kunnen openen voor een kind: eerst de vader, dan de moeder, de stiefvader, de stiefmoeder of tenslotte de oudste van de andere personen die rechthebbende kunnen zijn.

De statistiek geeft een beschrijving van wettelijke categorieën van rechthebbenden. De evolutie van deze categorieën wordt beïnvloed door maatschappelijke ontwikkelingen zoals het toenemend aantal echtscheidingen en de stijgende arbeidsmarktparticipatie van de vrouw. De rechthebbenden worden opgedeeld volgens de verwantschap die ze hebben met het kind of volgens de specifieke gezinssituatie of voorrangsregel op basis waarvan het recht geopend wordt.

Daarnaast zijn er in deze statistiek ook gegevens verzameld over een aantal specifieke categorieën van rechthebbenden. Het gaat onder andere om gegevens over de vrouwelijke rechthebbenden met een zelfstandige echtgenoot die een beeld geven van de verdeling van de last tussen de stelsels van werknemers en zelfstandigen.

Er zijn eveneens gegevens over rechthebbenden die een indirecte band met arbeidsprestaties hebben, zoals gerechtigden op een overlevingspensioen, werknemers in loopbaanonderbreking en gedetineerden.

Tenslotte zijn er gegevens in opgenomen over rechthebbenden die geen enkele band met werknemersprestaties hebben, met name gehandicapte rechthebbenden (voor henzelf of voor hun kinderen) en rechthebbende studenten en leerlingen.

In de bespreking hierna worden de gegevens als volgt opgedeeld:

1. de rechthebbenden die niet de ouder zijn van het kind, volgens hun verwantschapsrelatie met het kind;
2. de gescheiden rechthebbenden en verlaten echtgenoten;
3. de vrouwelijke rechthebbenden met voorrang (ongehuwde moeders en andere);
4. de rechthebbenden door afstand van voorrang;
5. de rechthebbenden op basis van een bijzonder (beroeps)statuut.

In de tekst hieronder worden de cijfers van de dossiers behandeld in december 2003 weergegeven. De tabellen in de bijlagen geven de evolutie weer van het aantal rechthebbenden per categorie voor de periode 1991-2003, eveneens opgesplitst naar geslacht.

1. De rechthebbenden die niet de ouder zijn van het kind

In tabel 1 op de volgende bladzijde wordt voor december 2003 het aantal rechthebbenden weergegeven die niet de ouder zijn van het kind waarvoor ze het recht openen, opgesplitst volgens de verwantschap die ze met het kind hebben.

Hieruit blijkt dat er 26.937 rechthebbenden waren die niet de ouder waren van het kind waarvoor ze het recht openen op een totaal van 1.032.715 rechthebbenden in het stelsel voor werknemers. Dit betekent dat slechts 2,61 % van het aantal rechthebbenden niet de ouder zijn van het kind waarvoor ze het recht openen. Dit aantal vertoont een dalende trend: in 1991 waren er nog 30.503 rechthebbenden die niet de ouder waren van het kind, wat 3 % vertegenwoordigde van het totaal aantal rechthebbenden. Deze dalende trend kan verklaard worden door de groeiende arbeidsmarktparticipatie van de vrouw. Er is een grotere kans dan vroeger dat één van de ouders werknemer is en daardoor een recht opent op kinderbijslag voor werknemers. Het werknemersstelsel bedient immers meer dan 70 % van het totaal aantal gezinnen in België dat kinderbijslag geniet.

Tabel 1. Rechthebbenden die niet de ouder zijn van het kind - december 2003				
Verwantschap met het kind	Verwijzing KBW	MANNEN	VROUWEN	TOTAAL
stiefvaders, stiefmoeders	art.51,§3,1°	8.920	885	9.805
adoptieouders en pleegvoogden	art.51,§3,2°	1.543	366	1.909
groot- en overgrootouders	art.51,§3,3°	2.526	1.425	3.951
ooms en tantes	art.51,§3,3°	794	404	1.198
broers en zusters:		1.252	926	2.178
- in hetzelfde gezin als het kind	art.51,§3,4°	660	453	1.113
- buiten het gezin van het kind	art.51,§3,5°	592	473	1.065
rechthebbenden voor kinderen van de partner of ex-echtgenoot	art.51,§3,6°	3.266	160	3.426
rechthebbenden die kinderen opvangen:	art.51,§3,7°	2.300	1.292	3.592
- geplaatst via de overheid of een rechter		2.099	990	3.089
- geplaatst door de jeugdrechtbank	art.51,§3,8°	201	302	503
rechthebbenden die kinderen opvangen - ingevolge een ministeriële afwijking	art.51,§4	399	479	878
TOTAAL		21.000	5.937	26.937

Op te merken valt nog dat voor het totaal aantal van deze rechthebbenden die niet de ouder zijn van het kind, dat het merendeel (78 %) man is. Een verklaring kan gevonden worden in de voorrangsorte tussen rechthebbenden. In de categorie van de stiefouders komen de stiefmoeders in de voorrangsorte na de ouders en de stiefvader. Indien het niet de (stief)ouder is die het recht opent in een gezin dan is het de oudste van de andere personen die rechthebbende wordt. Over het algemeen is in een gezin de man ouder dan de vrouw.

Hieronder worden de verschillende categorieën apart besproken.

Stiefouders

In december 2003 waren er 9.805 stiefouders die rechthebbende waren op kinderbijslag voor werknemers. Slechts 9 % van deze groep zijn vrouwen wat te verklaren is door het feit dat in de voorrangsorte tussen potentiële rechthebbenden de stiefmoeders op de laatste plaats komen na de ouders en de stiefvader.

De laatste jaren is er een dalende trend merkbaar van het aantal rechthebbende stiefouders. Ten opzichte van 2001 is dit aantal met 3 % gedaald, tegenover 1999 is het aantal met bijna 10 % gedaald.

Adoptieouders en pleegvoogden

Slechts een gering aantal van 1.909 rechthebbenden waren adoptant of pleegvoogd in 2003. Dit aantal schommelt sinds 1991 rond de 2.000 eenheden. In december 2001 kende het een hoogtepunt met 2.188 eenheden. Sedertdien is het gedaald in twee jaar tijd met 10 %.

Een verklaring kan gevonden worden in het dalend aantal adopties. Vanaf 1993 wordt een adoptiepremie uitgekeerd in het stelsel voor werknemers. Na het aanvankelijk succes van deze nieuwe maatregel, met een hoogtepunt van 572 adoptiepremies in 1996, is het aantal sterk gedaald met ongeveer 20 % en schommelt het sinds 2001 rond 400 adopties per jaar.

Dit wordt bevestigd door de dalende trend van het totaal aantal adopties in België, geregistreerd door de FOD Justitie. In de periode 2001-2002 is dit aantal afgenomen van 867 adopties in 2000 tot 618 adopties in 2002: een daling van 29% die nog sterker is dan die van de adoptiepremies in het stelsel voor werknemers.

Het aantal gevallen van pleegvoogdij is geringer. Pleegvoogdij kan door de rechtbank worden uitgesproken als beide ouders overleden zijn. Er zijn slechts een dertigtal vonnissen per jaar.

Grootouders en overgrootouders

3.951 rechthebbenden waren grootouder (of overgrootouder) van het rechtgevend kind, waarvan bijna twee derde grootvader is.

Het totaal aantal rechthebbende grootouders is in de periode 1993-2001 relatief stabiel gebleven, maar in 2003 werd een sterke daling van 6,4 % genoteerd tegenover 2001. De daling trad enkel op bij het aantal rechthebbende grootvaders, niet bij het aantal rechthebbende grootmoeders, dat zelfs licht toenam.

De daling van het aantal rechthebbende grootvaders kan deels verklaard worden door een wetswijziging inzake afstand van voorrang die van kracht werd in juli 2001. In die wetswijziging werd bepaald dat afstand van voorrang kon aan een rechthebbende die deel uitmaakt van het gezin van het kind, op voorwaarde dat het gaat om een (stief)vader of (stief)moeder of een persoon waarmee vader of moeder een feitelijk gezin vormt. Enkel als deze ouders geen deel uitmaken van het gezin, kan de voorrang worden afgestaan aan bijvoorbeeld de grootouder, als die deel uitmaakt van het gezin. Vóór de wetswijziging kon gemakkelijker de voorrang aan een grootouder afgestaan worden.

Meer fundamentele redenen voor de daling moeten waarschijnlijk gezocht worden in andere factoren. De daling bij de mannelijke rechthebbende gepensioneerden is immers reeds aan de gang sinds 1991, vóór de wetswijziging die beschreven werd in de vorige paragraaf. Door de grotere arbeidsmarktparticipatie bij de vrouwen, zal waarschijnlijk minder snel een beroep moeten gedaan worden op de grootouders om de rol van rechthebbende op kinderbijslag te vervullen.

Ooms en tantes

Slechts een gering aantal van de rechthebbenden (1.198) is oom of tante van het rechtgevend kind, waarvan twee derde ooms. Het aantal rechthebbende ooms en tantes stijgt wel voortdurend, ten opzichte van 2001 is er een toename van 4,3 %. Tegenover 1991 is het aantal toegenomen met 35,5 %. Het blijft wel een klein aandeel uitmaken van het totaal aantal rechthebbenden (slechts 0,12 %) wat normaal is gezien ze op de laatste plaats komen in de voorrangsorte tussen rechthebbenden (na de ouders en stiefouders).

Broers en zusters

Indien de ouders geen rechthebbende kunnen zijn, dan kunnen ook broers of zusters deze rol opnemen. De rechthebbende broers en zusters kunnen opgedeeld worden in twee groepen, naargelang ze al dan niet tot hetzelfde gezin als dat van het rechtgevend kind behoren.

Het aantal rechthebbende broers en zusters **die deel uitmaken van hetzelfde gezin** als het rechtgevend kind is gedaald in de periode 1995-2001 van 1.278 eenheden tot 1.065. In 2003 is er weer een stijging opgetreden tot 1.113 rechthebbende broers of zusters.

Het aantal rechthebbende broers en zusters **die geen deel uitmaken van hetzelfde gezin** als het rechtgevend kind is in de afgelopen tien jaar voortdurend gestegen: van 627 in 1993 tot 1.065 in 2003 wat een toename is van bijna 70 %.

Het totaal aantal rechthebbende broers en zusters bedroeg 2.178 eenheden, wat maar 0,2 % vertegenwoordigt van het totaal aantal rechthebbenden in het stelsel voor werknemers.

Rechthebbenden voor kinderen van de partner of ex-echtgenoot

Iemand kan ook rechthebbende zijn voor de kinderen van zijn ex-echtgenoot of van een persoon met wie hij een feitelijk gezin vormt. Dit geldt ook voor de kinderen die door de ex-echtgenoot of de partner geadopteerd zijn of onder pleegvoogdij genomen, op voorwaarde dat deze kinderen deel uitmaken van hetzelfde gezin als dat van de rechthebbende.

In december 2003 waren er 3.426 dergelijke rechthebbenden waarvan 95 % mannen. Ten opzichte van de vorige telling is er een daling van 10,9 %.

Sinds 1997 daalt het aantal rechthebbenden in deze categorie, toen waren er nog 5.299. De sterke daling is het gevolg van de invoering in de kinderbijslagwet dat jaar van het systeem van co-ouderschap. Het systeem van co-ouderschap gaat uit van de veronderstelling dat de gescheiden ouders de kinderen gezamenlijk opvoeden, waarbij de vader beschouwd wordt als de voorrangsgerechtigde rechthebbende en de moeder als de bijslagtrekkende (zie punt 2).

Rechthebbenden die kinderen in hun gezin opvangen

Door een beslissing van de rechter of als gevolg van een plaatsingsmaatregel door een openbare overheid kunnen kinderen in een opvanggezin geplaatst worden. Het aantal rechthebbenden met in hun gezin geplaatste kinderen bedroeg 3.592 in december 2003. Dit aantal bevond zich nog op een veel hoger niveau in 1991, bijna de helft hoger dan in 2003. Het kent wel weer een licht stijgende trend sinds het midden van de jaren negentig. Ten opzichte van 2001 is het aantal rechthebbenden met geplaatste kinderen toegenomen met 2,7 %.

Er kan ook een ministeriële afwijking worden toegestaan voor personen die op geen andere manier het recht kunnen openen voor kinderen die deel uitmaken van hun gezin maar waarmee ze geen verwantschap hebben. Zo is een algemene afwijking toegestaan voor kinderen voor wie de plaatsing in een onthaalgezin ophoudt omdat ze meerderjarig geworden zijn. Ook zijn afwijkingen toegestaan voor kinderen geplaatst in gezinnen door diensten erkend door de Gemeenschappen. Het aantal rechthebbenden die door een ministeriële afwijking een recht hebben kunnen openen bedroeg 878 in december 2003. Dit aantal was in het begin van de jaren negentig sterk gedaald maar is sinds 1997 weer aan het stijgen. Het is in 2003 tegenover 2001 met bijna 31 % gestegen.

In totaal waren er 4.470 rechthebbenden die kinderen in hun gezin opnemen (al dan niet via een ministeriële afwijking) in december 2003: dit is minder dan een half procent van het totaal aantal rechthebbenden in het stelsel voor werknemers. Dit aantal is tegenover 2001 gestegen met meer dan 7 % maar ligt nog meer dan 30 % onder het niveau van 1991.

Deze stijgende trend sinds het eind van de jaren negentig komt overeen met de toename van het aantal pleeggezinnen in de Vlaamse Gemeenschap: sinds 1999 is het aantal pleeggezinnen er gestegen met 18 %.¹ In dezelfde periode is in het totaal van het stelsel voor werknemers het aantal rechthebbenden die kinderen opvangen nog sterker gestegen (23 %).

¹ Federatie Pleegzorg VZW, Pleegzorg blijft groeien!, Registratiegegevens 1998-2003.

2. Gescheiden rechthebbenden en verlaten echtgenoten

Gescheiden rechthebbenden

175.856 rechthebbenden zijn feitelijk gescheiden of uit de echt gescheidenen. Zij vertegenwoordigen 17 % van het totaal aantal rechthebbenden. Het aantal gescheiden rechthebbenden is ook sterk gestegen tegenover de vorige telling in december 2001: een toename van maar liefst 24,84 % in twee jaar tijd.

In de periode 1991-2003 is het totaal aantal echtscheidingen in België toegenomen met 51 %. Het aantal gescheiden rechthebbenden op kinderbijslag in het stelsel voor werknemers is zelfs sterker gestegen: tussen 1991 en 2003 is er een toename van 66 %. In december 2003 waren er 175.856 gescheiden rechthebbenden, dit is 17 % van het totaal aantal rechthebbenden. In 1991 was nog maar 10 % van de rechthebbenden gescheiden.

Voor het eerst werd aan de kinderbijslagfondsen het aantal gescheiden rechthebbenden gevraagd die beroep doen op de regeling voor co-ouderschap die in 1997 in de wetgeving op kinderbijslag werd ingevoerd. Uit de cijfers blijkt dat bijna één op twee (46,90 %) van de gescheiden rechthebbenden beroep doen op dit systeem van co-ouderschap.

Van de gescheiden rechthebbenden met kinderen in co-ouderschap is 73 % van de rechthebbenden man en 27 % is vrouw. Bij de gescheiden rechthebbenden die hun kinderen niet in co-ouderschap opvoeden is de verhouding daarentegen omgekeerd: 24 % van de rechthebbenden is man en 76 % is vrouw.

Dit is te verklaren door de evolutie van de wetgeving inzake kinderbijslag voor gescheidenen, die beïnvloed is geweest door de veranderingen in het burgerlijk recht inzake echtscheiding. Vóór 3 juni 1995 werd de opvoeding in hoofdzaak toegewezen aan één van de ouders wanneer deze niet meer samenwoonden. Er was sprake van de toekenning van het hoederecht aan de ene ouder en het bezoekrecht aan de andere ouder. Voor de kinderbijslag werd aangenomen dat de ouder die het hoederecht had verkregen het kind bij zich opvoedde, ook tijdens de periode waarin de ander zijn bezoekrecht uitoefende. In dit geval was de ouder met het hoederecht zowel de rechthebbende als de bijslagtrekkende. Aangezien het hoederecht meestal aan de vrouw werd toegekend, kan dit een

verklaring zijn voor het feit dat gescheidenen die hun kinderen niet in co-ouderschap opvoeden in de meerderheid vrouwen zijn.

Vanaf 3 juni 1995 is de wetgeving in het burgerlijk recht voor gescheidenen grondig gewijzigd omdat er vanaf dan een juridisch kader bestaat voor de gezamenlijke uitoefening van het ouderlijk gezag. Pas met uitwerking vanaf 1 oktober 1997 werd de kinderbijslagwet gewijzigd om rekening te houden met dit nieuwe burgerrechtelijke begrip “co-ouderschap”. Dit nieuw systeem van co-ouderschap werd niet toegepast op de rechten op kinderbijslag die reeds een aanvang namen vóór de invoering van deze regeling in de kinderbijslagwet.

In de nieuwe regeling is het zo dat als de gescheiden ouders niet uitdrukkelijk hebben afgeweken van de gezamenlijke uitoefening van het ouderlijk gezag, de gewone (voorrangs)regels worden toegepast alsof zij nog één gezin vormden om de kinderen op te voeden (een zogenaamde juridische fictie). Dit betekent dat de vader bij voorrang als de rechthebbende wordt aangeduid en de moeder verder als de bijslagtrekkende wordt beschouwd. Dit geeft een verklaring voor het feit dat in de gevallen van co-ouderschap de meerderheid van de rechthebbenden mannen zijn.

Verlaten echtgenoten

Naast de regeling voor gescheidenen, voorziet de kinderbijslagwet ook de mogelijkheid aan gehuwden die verlaten worden door hun man of vrouw en die als gevolg van die verlating geen recht meer zouden hebben op kinderbijslag, dit recht niettemin te behouden. Op deze regeling voor verlaten echtgenoten (art. 55, KBW) deden in december 2003 maar 21 rechthebbenden beroep. Dit is wel bijna een verdubbeling tegenover 2001, maar het cijfer haalt zeker niet het niveau van 1991 toen nog bijna 200 rechthebbenden hiervan een gebruik moesten maken.

3. Vrouwelijke rechthebbenden met voorrang

Ongehuwde rechthebbende moeders

Ongehuwde moeders kunnen rechthebbende zijn op kinderbijslag, bijvoorbeeld als hun partner niet werkt of als ze alleenstaande zijn.

De groep rechthebbende ongehuwde moeders telt 30.025 rechthebbenden, dit is 2,91 % van het totaal aantal rechthebbenden in het stelsel voor werknemers in december 2003. In vergelijking met 2001 zijn de rechthebbende ongehuwde moeders met 7,45 % toegenomen. De stijging tegenover 1991 is zelfs 46,33 %.

Dit komt overeen met de toenemende trend van het ongehuwd samenwonen of van het aantal éénoudergezinnen. Uit de cijfers van het NIS blijkt dat tussen 1991² en 2003 het aantal ongehuwde moeders met kinderen gestegen is van 288.774 in 1991 tot 394.954 in 2003: een groei met 42 %.

Andere vrouwelijke rechthebbenden met voorrang

Er is nog een belangrijke groep van vrouwelijke rechthebbenden die 38.283 eenheden telde in december 2003 (3,71 % van het totaal aantal rechthebbenden). In deze categorie zijn de vrouwen opgenomen die een voorrangrecht hebben op andere rechthebbenden (in de zin van art. 64, KBW). Het gaat hoofdzakelijk om moeders die in de voorrangsorte tussen rechthebbenden voor de stiefvader komen, maar ook om vrouwen van wie de partner geen beroep heeft of student is.

Deze categorie van vrouwelijke rechthebbenden is van 1991 tot 1997 voortdurend toegenomen, waarna een lichte daling optrad. In 2003 is er weer een stijging merkbaar van 2,6 % ten opzichte van 2001.

² Toestand op 1 maart 1991.

4. Rechthebbenden door afstand van voorrang

Hierboven werd reeds de normale voorrangsorte tussen de potentiële rechthebbenden in een kinderbijslagdossier vermeld: eerst de vader, dan de moeder, daarna de stiefvader en de stiefmoeder en tenslotte de oudste van eventuele andere rechthebbenden. De wetgever heeft voorzien dat van de voorrangregel kan afgeweken worden in het belang van het kind. Dit belang kan aangetoond worden omdat bijvoorbeeld door verandering van rechthebbende het kind een hogere bijslag kan genieten.

In december 2003 waren er 38.588 personen die door een afstand van voorrang rechthebbende geworden zijn, dit is 3,74 % van het totaal aantal rechthebbenden. Van de groep rechthebbenden door afstand van voorrang is de meerderheid (82 %) een vrouw.

Ten opzichte van de vorige telling in december 2001, is deze groep weer sterk gestegen, met 29,68 %. In 1991 bedroeg deze groep slechts 5.700 rechthebbenden. Sindsdien is er dus bijna een verzevenvoudiging.

De sterke stijging van het aantal rechthebbenden door afstand van voorrang kan waarschijnlijk in belangrijke mate verklaard worden door de invoering van het co-ouderschap voor gescheidenen (zie hierboven). Vóór het co-ouderschap hoorden de kinderen automatisch bij de uit de echt gescheiden moeder, indien ze bij haar opgevoed werden. In het geval van co-ouderschap is de vader de voorrangsgerechtigde rechthebbende en is een afstand van voorrang nodig om bijvoorbeeld aan de werkloze moeder die de kinderen opvoedt de hogere bijslag toe te kennen.

Met betrekking tot het soepeler toekennen van afstand van voorrang kan nog opgemerkt worden dat de betrokkenen nu zelf hierover oordelen (vroeger moest een administratief en/of financieel belang kunnen aangetoond worden, bijv. bij vele beroepswisselingen).

5. Rechthebbenden met een bijzonder beroepsstatuut

De statistiek van de rechthebbenden bevat ook een aantal andere categorieën die interessant zijn, niet vanwege de specifieke verwantschapsrelatie van de rechthebbende met het kind of vanwege zijn gezinssituatie, maar vanwege een specifiek beroepsstatuut (of het gebrek eraan) dat aan de grondslag ligt van het recht.

Het gaat om een heterogeen aantal categorieën van rechthebbenden die in tabel 2 worden weergegeven en hierna worden besproken.

Tabel 2. Rechthebbenden met een bijzonder statuut – december 2003	Verwijzing KBW	MANNEN	VROUWEN	TOTAAL
vrouwelijke rechthebbenden met een zelfstandige partner	art.59	-	72.754	72.754
rechthebbenden met een overlevingspensioen	art.56 quater	77	1.706	1.783
gehandicapte rechthebbenden	art.56 quinquies	1.147	2.384	3.531
rechthebbende studenten of leerlingen	art.56 sexies	29	302	331
gehandicapten rechthebbend voor zichzelf	art.56 septies	265	178	443
rechthebbenden met een loopbaanonderbrekingsuitkering	art.56 octies	1.113	2.649	3.762
gedetineerden	art.56 decies	250	17	267

Vrouwelijke rechthebbenden met een zelfstandige partner

Wanneer in een gezin één van de partners werknemer is en de andere partner zelfstandige moest een voorrangsregel voorzien worden in de kinderbijslagwet om het bevoegde stelsel te bepalen. Hetzelfde probleem stelt zich ook als één persoon zowel werknemer als zelfstandige is. Daarom werd voor deze gevallen bepaald dat de werknemer om recht te hebben in het werknemersstelsel geen ander beroep in hoofdzaak mag uitoefenen: dit doet hij als hij minstens halftijds werkt als werknemer.

Hierdoor kunnen vrouwen die een zelfstandige partner hebben maar minstens halftijds werken toch rechthebbende zijn op kinderbijslag in het stelsel voor werknemers. Het gaat om een voorrangsregel tussen verschillende kinderbijslagstelsels. De voorrangsregel in het stelsel voor werknemers tussen verschillende rechthebbenden in een gezin waarbij het recht van de vader voorgaat op dat van de moeder geldt niet in dit geval.

In december 2003 waren er 72.754 vrouwelijke rechthebbenden met een zelfstandige partner. Ten opzichte van 2001 is dit aantal gestegen met 3,77 %. In vergelijking met 1991 zijn er zelfs 26,64 % vrouwelijke rechthebbenden met een zelfstandige partner meer.

De groei in het stelsel voor werknemers van het aantal vrouwelijke rechthebbenden met zelfstandige partner kan verklaard worden door het toenemend aantal gezinnen met twee verdieners. De kans is groter dat de kinderbijslag in gezinnen met potentiële rechthebbenden in verschillende stelsels ten laste valt van de werknemers, aangezien er veel meer werknemers zijn dan zelfstandigen.

In december 2003 waren er in het kinderbijslagstelsel voor zelfstandigen 113.444 rechthebbenden. In 1991 waren er bij de zelfstandigen nog 150.144 rechthebbenden, in twaalf jaar tijd is dit aantal gedaald met bijna 25 %. In het stelsel voor werknemers is in dezelfde periode het aantal nog toegenomen met 2,5 % tot 1.032.715 rechthebbenden. Met 72.754 vrouwelijke rechthebbenden met een zelfstandige partner bedient het stelsel voor werknemers alleen al 64 % van het aantal rechthebbenden behandeld door het stelsel voor zelfstandigen (zonder de mannelijke rechthebbenden met een zelfstandige partner te rekenen).

Zij vertegenwoordigen al 7 % van het totaal aantal rechthebbenden in het stelsel voor werknemers. De kostprijs van deze groep kan geraamd worden op 216 miljoen euro (aan de gemiddelde kostprijs van de gewone schaal voorzien in de begroting van 2005).

Daarnaast behandelt het stelsel voor werknemers ook de mannelijke rechthebbenden op kinderbijslag met een zelfstandige partner. Hun aantal wordt in deze statistiek niet geregistreerd omdat ze de normale voorrangsregels van de kinderbijslagwet tussen rechthebbenden volgen. Het kan wel geschat worden op 31.586 gevallen (indien de mannelijke rechthebbenden met een zelfstandige partner dezelfde verhouding ten opzichte van het aantal zelfstandigen in hoofdberoep volgen als de vrouwelijke). In totaal behandelt het stelsel voor werknemers dus bijna evenveel dossiers voor gezinnen met een zelfstandige als het stelsel voor zelfstandigen zelf.

Rechthebbenden met een overlevingspensioen

Iemand die een overlevingsuitkering geniet heeft ook recht op kinderbijslag in het stelsel voor werknemers indien de overleden echtgenoot in de loop van de twaalf maanden die het overlijden voorafgaan de voorwaarden heeft vervuld om aanspraak te maken op ten minste zes maandelijkse forfaitaire bijslagen.

In december 2003 waren er 1.783 rechthebbenden op kinderbijslag met een overlevingspensioen, voor meer dan 95 % waren dit vrouwen. In 1995 kende dit aantal een hoogtepunt met 2.330 rechthebbenden. Sindsdien is dit aantal constant gedaald, ondanks het feit dat het totaal aantal gepensioneerden met een overlevingspensioen sinds 1995 stabiel gebleven is.

Gehandicapte rechthebbenden

Gehandicapten die geen winstgevende activiteit uitoefenen en een uitkering genieten voor gehandicapten of een tegemoetkoming voor hulp aan bejaarden, kunnen ook een recht op kinderbijslag uitoefenen voor hun kinderen, op voorwaarde dat ze deel uitmaken van hetzelfde gezin.

Er waren 3.531 rechthebbende gehandicapten die in december 2003 een dergelijk recht uitoefenden. Meer dan 67 % van dit aantal was een vrouw. Het kent een licht stijgende trend: tegenover 2001 is het aantal gehandicapte rechthebbenden gestegen met 1,82 %.

Rechthebbende studenten en leerlingen

Ook studenten en leerlingen van minder dan 25 jaar kunnen een recht openen voor hun kinderen. Deze studenten en leerlingen moeten reeds 5 jaar in België verblijven, tenzij ze onderdaan zijn van een lidstaat van de Europese Economische Ruimte of van een staat die het Europees Sociaal Handvest heeft ondertekend. Ook erkende vluchtelingen en staatlozen moeten niet aan de verblijfsvoorwaarde voldoen.

Er waren in december 2003 slechts 331 rechthebbende studenten of leerlingen, waarvan 91 % vrouwen. Sinds 1995 schommelt deze categorie rond de 300 rechthebbenden.

Gehandicapten rechthebbend voor zichzelf

Gehandicapte kinderen kunnen ook rechthebbend zijn voor zichzelf, voor zover er geen ander recht op kinderbijslag bestaat bij de werknemers of de zelfstandigen. De kinderen geboren uiterlijk op 1 januari 1996 moeten wel getroffen zijn door een lichamelijke of geestelijke ongeschiktheid van ten minste 66 %. De kinderen geboren na 1 januari 1996 moeten een aandoening hebben die gevolgen hebben voor henzelf of voor hun familiale omgeving. De kinderbijslag wordt verleend tot het kind de leeftijd van 21 jaar heeft bereikt.

441 gehandicapte kinderen waren in december 2003 rechthebbend voor zichzelf. Dit aantal is in stijgende lijn, sinds 1995 is het toegenomen met 45 %.

Rechthebbenden met een loopbaanonderbrekingsuitkering

Werknemers die hun loopbaan onderbreken kunnen ook rechthebbende zijn op kinderbijslag indien ze een onderbrekingsuitkering genieten. In december 2003 waren er 3.762 rechthebbenden met een onderbrekingsuitkering, voor 70 % vrouwen. Sinds 1991 is dit aantal meer dan verdubbeld.

Dat 70 % van de op kinderbijslag rechthebbende loopbaanonderbrekers vrouw is, is niet verwonderlijk aangezien uit de statistieken van de RVA blijkt dat de meerderheid (80 %) van de loopbaanonderbrekers vrouw is.

Gedetineerde rechthebbenden

Werknemers die beroofd zijn van hun vrijheid door een veroordeling, kunnen rechthebbende zijn op kinderbijslag indien ze in de loop van de twaalf maanden voor de vrijheidsberoving recht hadden op ten minste zes maandelijkse forfaitaire bijlagen. In december 2003 waren er 267 gedetineerde rechthebbenden, een aantal dat de laatste jaren stabiel is gebleven.

6. Besluiten

De gezinssituatie waarin de kinderen opgevoed worden bepaalt welke personen het recht kunnen openen op kinderbijslag. De wetgever heeft een voorrang vastgelegd tussen potentiële rechthebbenden volgens de volgende orde: vader, moeder, stiefvader, stiefmoeder.

Naast de (stief)ouders kunnen ook andere verwanten een recht op kinderbijslag openen (hier heeft de oudste voorrang). In de periode sinds 1991 is er een verschuiving merkbaar: minder rechthebbende stiefouders, grootouders en adoptanten of pleegvoogden maar meer rechthebbende broers of zusters en ooms of tantes. Het aantal rechthebbende ooms of tantes is in de periode 1991-2003 zelfs toegenomen met 35,5 %. Globaal gezien is de groep van rechthebbende verwanten - andere dan de ouders - gedaald met 6 % in de periode 1991-2003. Ze vertegenwoordigen minder dan 3 % van het totaal aantal rechthebbenden.

Het aantal rechthebbenden die kinderen opvangen die in hun gezin geplaatst worden door een gerechtelijke beslissing of door de overheid is gedaald in de periode 1991-2003: van in totaal 6.531 rechthebbenden in 1991 tot 4.470 in 2003 wat minder dan een half procent is van het totaal aantal rechthebbenden.

Eén van de belangrijkste trends in de statistiek van de rechthebbenden op kinderbijslag is het toegenomen aantal echtscheidingen. In de periode 1991-2003 is het totaal aantal echtscheidingen in België toegenomen met 51 %. In verhouding tot het totaal aantal rechthebbenden in het stelsel voor werknemers is het aantal gescheiden rechthebbenden toegenomen van 10 % in 1991 tot 17 % in 2003. Deze sterke stijging van het aantal gescheiden rechthebbenden in het stelsel voor werknemers kan misschien verklaard worden door een toename van het aantal echtscheidingen op jongere leeftijd, als er nog kinderen in het gezin zijn.

De toename van het aantal gescheiden rechthebbenden (echtgenoten) zou misschien in de toekomst wel kunnen afnemen door een andere trend, namelijk die van de toename van het ongehuwd samenwonen. Een goed beeld van het aantal gezinnen in het stelsel voor werknemers dat ongehuwd samenwoont kan echter nog niet gegeven worden: er zijn geen aparte globale cijfers over de vrouwelijke of mannelijke rechthebbenden die ongehuwd samenwonen. De toename van het aantal rechthebbende ongehuwde moeders wijst hier wel op: deze categorie van rechthebbenden is in de periode 1991-2003 toegenomen met 46 %. Met een aantal van 30.025 rechthebbenden vertegenwoordigen zij bijna 3 % van het totaal aantal rechthebbenden.

Van de normale voorrangregel tussen de potentiële rechthebbenden kan afgeweken worden in het belang van het kind omdat het bijvoorbeeld daardoor recht geeft op een hogere bijslag. In december 2003 waren er 38.588 rechthebbenden door een dergelijke afstand van voorrang (3,74 % van het totaal aantal rechthebbenden). De sterke stijging van deze categorie kan grotendeels verklaard worden door de invoering van het co-ouderschap voor gescheidenen waarbij de vader voorrangsgerechtigde rechthebbende is. Een afstand van voorrang is dan nodig om het recht te laten openen door bijvoorbeeld een werkloze moeder die recht geeft op een hogere bijslag.

In de statistiek van de rechthebbenden zijn ook een aantal categorieën opgenomen waarvoor in de kinderbijslagwet een aparte regeling moest voorzien worden om voor deze gevallen een recht te kunnen openen.

Hierbij zijn drie categorieën van rechthebbenden die het recht niet kunnen openen op basis van hun beroepstoestand, namelijk de rechthebbende gehandicapte, de rechthebbende student of leerling en de gehandicapte rechthebbende voor zichzelf: in totaal gaat het slechts om 4.305 rechthebbenden. Hun aantal is sinds 1995 wel met 24 % toegenomen.

Het succes van de loopbaanonderbreking weerspiegelt zich in de evolutie van het aantal rechthebbenden op kinderbijslag met een onderbrekingsuitkering: sinds 1991 is het gestegen met 153 %. Ook het aantal uitkeringen door de RVA voor loopbaanonderbreking of tijdskrediet in de privé-sector is in de periode 1991-2003 met dezelfde grootteorde gestegen (+162 %). Het aantal rechthebbenden op kinderbijslag met een onderbrekingsuitkering is wel beperkt, 3.756 rechthebbenden in december 2003, in vergelijking met het aantal uitkeringen door de RVA (60.060 uitkeringen voor loopbaanonderbreking of tijdskrediet). Dit is te verklaren door het feit dat in vele gezinnen het recht op kinderbijslag ontstaat bij de werknemer-man en dat de vrouw haar loopbaan onderbreekt: er moet dan geen beroep gedaan worden op de speciale voorziening voor loopbaanonderbrekers in de kinderbijslagwet.

Het aantal rechthebbenden op kinderbijslag met een overlevingspensioen kent een dalende trend sinds 1995. Ook hun aantal is beperkt: 1.783 gevallen in december 2003. In de toekomst zal dit aantal waarschijnlijk verder dalen: meer en meer vrouwen hebben zelf rechten op een pensioen opgebouwd.

De statistiek van de rechthebbenden geeft ook een beeld van de voorrangregels tussen de stelsels van de werknemers en de zelfstandigen. Zo waren er 72.754 vrouwelijke rechthebbenden met een zelfstandige echtgenoot in december 2003. Dit aantal stijgt voortdurend: in vergelijking met 1991 is het meer dan een kwart toegenomen.

De groei in het stelsel voor werknemers van het aantal vrouwelijke rechthebbenden met zelfstandige partner kan verklaard worden door het toenemend aantal gezinnen met twee verdieners. De kans is groter dat de kinderbijslag in gezinnen met potentiële rechthebbenden in verschillende stelsels ten laste valt van de werknemers, aangezien er veel meer werknemers zijn dan zelfstandigen.

In het kinderbijslagstelsel voor zelfstandigen is het aantal rechthebbenden sinds 1991 gedaald met bijna 25 %. In het stelsel voor werknemers is in dezelfde periode het aantal rechthebbenden nog toegenomen met 2,5 % tot 1.032.715 rechthebbenden. Met 72.754 vrouwelijke rechthebbenden met een zelfstandige partner bedient het stelsel voor werknemers alleen al 64 % van het aantal rechthebbenden behandeld door het stelsel voor zelfstandigen. Zij vertegenwoordigen al 7 % van het totaal aantal rechthebbenden in het stelsel voor werknemers. De kostprijs van deze groep kan geraamd worden op 216 miljoen euro.

Door de specifieke voorrangregels die voorzien zijn voor de bevoegdheidsverdeling tussen de kinderbijslagstelsels neemt het stelsel voor werknemers dus meer en meer de last op zich van gezinnen met een zelfstandige.

Daarnaast behandelt het stelsel voor werknemers ook de mannelijke rechthebbenden op kinderbijslag met een zelfstandige partner. In totaal behandelt het stelsel voor werknemers dus heel wat dossiers voor gezinnen met een zelfstandige.

De evolutie van deze statistieken van de rechthebbenden weerspiegelt de maatschappelijke ontwikkelingen inzake gezinsvorming en toont aan dat de wetgeving op de kinderbijslag voor werknemers hierop inspeelt zowel op het vlak van de gezinssituatie als op het vlak van het statuut van de rechthebbende.

STATISTIEK VAN DE RECHTHEBBENDEN 1991-2003 (december)

BIJLAGE 1

TOTAAL VAN DE RECHTHEBBENDEN PER CATEGORIE

1. Volgens verwantschap	Artikel KBW	1991	1993	1995	1997	1999	2001	2003
stiefvader, stiefmoeder	art. 51, § 3, 1°	10.769	12.278	10.295	10.894	10.870	10.115	9.805
adoptieouders en pleegvoogden	art. 51, § 3, 2°	2.132	1.974	2.130	2.072	2.134	2.188	1.909
groot- en overgrootouders	art. 51, § 3, 3°	4.708	4.331	4.379	4.294	4.180	4.223	3.951
ooms en tantes	art. 51, § 3, 3°	884	967	1.112	1.157	1.140	1.149	1.198
broers en zusters in het gezin van het kind	art. 51, § 3, 4°	1.007	1.234	1.278	1.251	1.098	1.065	1.113
broers en zusters buiten het gezin	art. 51, § 3, 5°	833	627	732	841	925	1.004	1.065
rechthebbenden voor kinderen van de partner of ex-echtgenoot	art. 51, § 3, 6°	3.579	4.434	4.772	5.299	4.397	3.847	3.426
rechthebbenden die kinderen opvangen (geplaatst via de overheid of een rechter)	art. 51, § 3, 7°	4.431	3.015	2.813	2.866	2.918	3.097	3.089
rechthebbenden die kinderen opvangen (geplaatst door de jeugdrechtbank)	art. 51, § 3, 8°	866	602	328	270	257	400	503
rechthebbenden die kinderen opvangen (ingevolge een ministeriële afwijking)	art. 51, § 4	1.294	1.058	1.083	438	452	671	878
TOTAAL		30.503	30.520	28.922	29.382	28.371	27.759	26.937

2. Volgens gezinssituatie of voorrangregel	Artikel KBW	1991	1993	1995	1997	1999	2001	2003
gescheiden levende of uit de echt gescheiden echtgenoten	-	106.155	101.261	114.835	129.548	135.887	140.862	175.856
verlaten echtgenoten	art. 55	198	150	13	15	18	12	21
ongehuwde moeders	-	20.519	17.695	21.971	24.966	25.828	27.944	30.025
andere vrouwelijke rechthebbenden door voorrang	art. 64	32.263	33.325	35.342	38.643	37.172	37.300	38.283
rechthebbenden door afstand van voorrang	art. 66	5.700	12.897	11.973	13.090	18.635	29.757	38.588

3. Rechthebbenden met specifiek statuut	Artikel KBW	1991	1993	1995	1997	1999	2001	2003
vrouwelijke rechthebbenden met een zelfstandige partner	-	57.449	52.981	56.328	60.226	65.297	70.114	72.754
rechthebbenden met een overlevingspensioen	art.56 quater	1.915	1.895	2.330	2.266	2.082	1.887	1.783
gehandicapte rechthebbenden	art.56 quinques	0	0	2.901	3.285	3.475	3.468	3.531
rechthebbende studenten of leerlingen	art.56 sexes	0	0	263	347	332	266	331
gehandicapten rechthebbend voor zichzelf	art.56 septies	0	0	305	388	409	409	443
rechthebbenden met een loopbaanonderbrekingsuitkering	art.56 octies	1.486	2.056	1.706	2.186	3.000	3.509	3.762
gedetineerden	art.56 decies	34	100	200	283	280	263	267

STATISTIEK VAN DE RECHTHEBBENDEN 1991-2003 (december)

BIJLAGE 2

DE MANNELIJKE RECHTHEBBENDEN PER CATEGORIE

1. Volgens verwantschap	Artikel KBW	1991	1993	1995	1997	1999	2001	2003
stiefvader, stiefmoeder	art. 51, § 3, 1°	9.416	9.224	9.792	10.395	10.336	9.565	8.920
adoptieouders en pleegvoogden	art. 51, § 3, 2°	1.972	1.821	1.924	1.827	1.824	1.807	1.543
groot- en overgrootouders	art. 51, § 3, 3°	3.722	3.432	3.308	3.153	2.941	2.817	2.526
ooms en tantes	art. 51, § 3, 3°	677	733	829	846	826	775	794
broers en zusters in het gezin van het kind	art. 51, § 3, 4°	703	798	800	755	631	598	660
broers en zusters buiten het gezin	art. 51, § 3, 5°	461	396	459	496	527	556	592
rechthebbenden voor kinderen van de partner of ex-echtgenoot	art. 51, § 3, 6°	3.446	4.302	4.598	5.123	4.235	3.695	3.266
rechthebbenden die kinderen opvangen (geplaatst via de overheid of een rechter)	art. 51, § 3, 7°	4.112	2.574	2.269	2.228	2.141	2.191	2.099
rechthebbenden die kinderen opvangen (geplaatst door de jeugdrechtbank)	art. 51, § 3, 8°	661	481	257	191	187	225	201
rechthebbenden die kinderen opvangen (ingevolge een ministeriële afwijking)	art. 51, § 4	1.065	949	978	350	321	370	399
TOTAAL		26.235	24.710	25.214	25.364	23.969	22.599	21.000

2. Volgens gezinssituatie of voorrangsregel	Artikel KBW	1991	1993	1995	1997	1999	2001	2003
gescheiden levende of uit de echt gescheiden echtgenoten	-	22.913	25.159	26.587	30.884	40.928	47.575	73.820
verlaten echtgenoten	art. 55	100	46	5	3	5	2	4
rechthebbenden door afstand van voorrang	art. 66	1.590	7.602	5.980	6.631	7.135	7.952	6.957

3. Rechthebbenden met specifiek statuut	Artikel KBW	1991	1993	1995	1997	1999	2001	2003
rechthebbenden met een overlevingspensioen	art.56 quater	535	455	63	46	87	298	77
gehandicapte rechthebbenden	art.56 quinquies	0	0	831	971	1.058	1.090	1.147
rechthebbende studenten of leerlingen	art.56 sexies	0	0	42	55	39	23	29
gehandicapten rechthebbend voor zichzelf	art.56 septies	0	0	161	225	226	233	265
rechthebbenden met een loopbaanonderbrekingsuitkering	art.56 octies	797	573	369	513	765	989	1.113
gedetineerden	art.56 decies	29	98	188	269	264	250	250

STATISTIEK VAN DE RECHTHEBBENDEN 1991-2003 (december)

BIJLAGE 3

DE VROUWELIJKE RECHTHEBBENDEN PER CATEGORIE

1. Volgens verwantschap	Artikel KBW	1991	1993	1995	1997	1999	2001	2003
stiefvader, stiefmoeder	art. 51, § 3, 1°	1.353	3.054	503	499	534	550	885
adoptieouders en pleegvoogden	art. 51, § 3, 2°	160	153	206	245	310	381	366
groot- en overgrootouders	art. 51, § 3, 3°	986	899	1.071	1.141	1.239	1.406	1.425
ooms en tantes	art. 51, § 3, 3°	207	234	283	311	314	374	404
broers en zusters in het gezin van het kind	art. 51, § 3, 4°	304	436	478	496	467	467	453
broers en zusters buiten het gezin	art. 51, § 3, 5°	372	231	273	345	398	448	473
rechthebbenden voor kinderen van de partner of ex-echtgenoot	art. 51, § 3, 6°	133	132	174	176	162	152	160
rechthebbenden die kinderen opvangen (geplaatst via de overheid of een rechter)	art. 51, § 3, 7°	319	441	544	638	777	906	990
rechthebbenden die kinderen opvangen (geplaatst door de jeugdrechtbank)	art. 51, § 3, 8°	205	121	71	79	70	175	302
rechthebbenden die kinderen opvangen (ingevolge een ministeriële afwijking)	art. 51, § 4	229	109	105	88	131	301	479
TOTAAL		4.268	5.810	3.708	4.018	4.402	5.160	5.937

2. Volgens gezinssituatie of voorrangsregel	Artikel KBW	1991	1993	1995	1997	1999	2001	2003
gescheiden levende of uit de echt gescheiden echtgenoten	-	83.242	76.102	88.248	98.664	94.959	93.287	102.036
verlaten echtgenoten	art. 55	98	104	8	12	13	10	17
ongehuwde moeders	-	20.519	17.695	21.971	24.966	25.828	27.944	30.025
andere vrouwelijke rechthebbenden door voorrang	art. 64	32.263	33.325	35.342	38.643	37.172	37.300	38.283
rechthebbenden door afstand van voorrang	art. 66	4.110	5.295	5.993	6.459	11.500	21.805	31.631

3. Rechthebbenden met specifiek statuut	Artikel KBW	1991	1993	1995	1997	1999	2001	2003
vrouwelijke rechthebbenden met een zelfstandige partner	-	57.449	52.981	56.328	60.226	65.297	70.114	72.754
rechthebbenden met een overlevingspensioen	art.56 quater	1.380	1.440	2.267	2.220	1.995	1.589	1.706
gehandicapte rechthebbenden	art.56 quinquies	0	0	2.070	2.314	2.417	2.378	2.384
rechthebbende studenten of leerlingen	art.56 sexes	0	0	221	292	293	243	302
gehandicapten rechthebbend voor zichzelf	art.56 septies	0	0	144	163	183	176	178
rechthebbenden met een loopbaanonderbrekingsuitkering	art.56 octies	689	1.483	1.337	1.673	2.235	2.520	2.649
gedetineerden	art.56 decies	5	2	12	14	16	13	17